

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

CLEVELAND, O., MONDAY MORNING, SEPTEMBER 9, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

London v siju požarov

Nemški bombniki so prodrli notranjo obrambeno linijo in metali zažigalne bombe v središče mesta, ki je bilo vse razsvetljeno od številnih požarov. Bombe so padale prav v bližini kraljeve palače.

London, 8. sept. — Nemci so napadli najsišnejši in nadaljši napad na London v noči sobote na nedeljo, kar jih je obkrožilo London v tej vojni. Napad je trajal neprestano osem ur in 18 minut. Pordečelo nebo nad mestom je dokazovalo, da so zažigalne bombe storile svojo namero v brezštevilnih požarih.

Ko so se Nemci spustili s 15.000 čevljev višine na 5.000 z nepopisnim tuljenjem letalskih strojev, so spustili salve bomb, ki so zagrmelo po hišah, cestah, tovarnah in drugih poslopih. Tako se je spremenil miren jesenski večer v pravi pek. Sprva so ljudje stali po cestah in opazovali boj v zraku. Toda kmalu so bile ceste prazne, ljudje so se poskrili v skrivališča, ko so začele padati bombe gosteje.

S tem silovitim napadom so se hoteli nacisti najbrže maščevati radi napada angleških letalcev na Berlin v petek ponoči. Angleži so Nemcem razbili eno elektrarno, več velikih tankov olja in kolodvorske postaje.

Demokratska platforma za volivno kampanjo ključa za odpravo prodajnega davka in zvišanje starostne pokojnine na \$40

Columbus, O. — Demokratska konvencija, ki se je vrstila v Columbusu, je sprejela predlog za volivno kampanjo, ki je predlagal kandidat za gubernatorja, Martin L. Davey. V tej točki v kampanjskem programu sta 1) odprava vsega prodajnega davka in 2) zvišanje starostne pokojnine na \$40. Gubernator Davey je še za časa bil v uradu, odpravil prodajni davek na živila in ni v nameni razpisal nobenih novih davkov.

V svojem govoru pred konvencijo je Martin L. Davey napadel administracijo gubernatorja Brickerja. Izjavil je, da obstoja v državnem programu za znanje raketirstvo, ki ga časopisje ne obelodaja, ker mora biti tiho radi velikega glasovanja, ki jih dobi za oglaševanje znanja.

Davey je povedal, da Brickerjev tajnik Power še ni član bivšega Brickerjevega odvetniškega urada in ta urad še vedno dobiva mnogo denarja od ljudi, ki imajo nevarne zveze z državo.

Davey je napadel gubernatorja Brickerja kot sovražnika predelavne in delavskega naroda. Povedal je, kako je gubernator odredil brezposelnostno premoganje, ki je bilo na stavki, toda so bili delci, ko so čakali, da se konča nova pogodba za delo. Obdolžil je Brickerja, da je pritrgal starostne upokojence na podpori in ni hotel dobiti bi državna postavovine, da bi bi Bricker bahal pri preiskrbelu denar za relief. Povedal je, da je Bricker bahal pri preiskrbelu denar za relief. Povedal je, da je Bricker bahal pri preiskrbelu denar za relief.

Nov grob
Sinoči ob osmih je preminul Louis Krall, stanujoč na 1177 Norwood Rd. Umrl je v Lakeside bolnišnici, kjer se je nahajal zadnja dva tedna. Pogreb ima v oskrbi pogrebni zavod A. Grdina in Sinovi. Čas pogreba in več o pokojnem prinesemo jutri.

Slovenska pesem in slovenska dekle sta včeraj slavili triumf

Popolen uspeh prvega koncerta "Glasbene matice"

Sinočnji koncert Glasbene matice v avditoriju Slovenskega narodnega doma pod vodstvom opernega pevca g. Toneta Šublja je pokazal slovenskemu narodu vse bogastvo slovenske pesmi. Res je, da smo veliko pričakovali od sinočnjega koncerta, ker smo si pač predstavljali da mora zbor, ki ga uči pevovodja, izšolan pri Metropolitan operi, podati nekaj, ki mora utesiti najbolj razvajeno srce in zadovoljiti najbolj pesimističnega kritika.

Po našem mnenju se nam je Glasbena matica predstavila kot vredna nositeljica imena one slavne slovenske šole istega imena v Ljubljani, ki je dala v dolgih letih toliko pevskih umetnikov slovenskemu narodu.

Zbor clevelandške Glasbene matice, ki kot tak obstoja komaj par mesecev, je sinoči pokazal, da ima pevske moči, ki bodo pod spretno roko lahko prednašali slovensko pesem s tako popolnostjo, da bo šel zbor lahko ne samo pred slovenski narod, ampak tudi pred razvajeno ameriško publiko.

Ko je zbor predstavil naš pesnik g. Ivan Zorman, je tudi rekel, da gotovo mnogo lepega pričakujemo od zbora in da nas to upanje ne bo varalo. To vsled tega, ker pozna odlične zmožnosti pevovodje g. Šublja, i zmožnosti pevcev in pevk tega zbora. Nenavadno zanimanje za ta nov zbor je pokazalo, da je slovenska pesem narodu še vedno zelo ljuba, je rekel g. Ivan. In kako bi nam ne bila ljuba, ko nas pa spremlja zvesto povsod, v žalosti in veselju. Čudotvorna roža, slovenska pesem, nas bo gotovo še dolgo razveseljevala tudi v tujini. In Glasbena matica naj bi to pesem še dolgo varovala, in naša pesem naj ostane spomenik naše zvestobe do naše rojstne domovine, je zaključil g. Zorman.

Zatem je g. konzul dr. James W. Mally predstavil dr. Vladimirja Ribara, svetnika jugoslovanskega poslanstva iz Washingtona, ki je še vedno član Glasbene matice v Ljubljani in ki je bil svoje čase ustanovni član Glasbene matice v Trstu.

Avdijenca je toplo pozdravila dr. Ribara, ki je v lepi slovenski povedal, s kakšnim veseljem je sprejel povabilo na ta koncert, da bo slišal prvi koncert Glasbene matice na ameriških tleh. Spodbujal je ameriško Glasbeno matico naj širi slovensko pesem od mesta do mesta, ne samo med našim narodom, ampak tudi med Amerikanci, da bodo vedeli, da imamo Slovenci, ki smo sicer majhen narod, pesem, ki je vredna vsakega velikega naroda.

Pesem je tista beseda, je rekel g. svetnik, ki jo razume vsak, ki govori vsak jezik, po pesmi se sodi narod. In naša pesem je tista beseda slovenskega naroda, ki sega do srca.

KotK vladni zastopnik, se je dr. Ribar dotaknil evropskih razmer le toliko, da naša domovina Jugoslavija ne zahteva od nobenega ničesar, a tudi ničesar (Dalje na 3 strani)

V Euclidu so dekleta Slov. ženske zveze manifestirale

V Euclidu so imele krasen uspeh s svojo prireditvijo kadetke podružnice št. 32 Slovenske ženske zveze, ki nosijo lepo ime "St. Christine's Cadets." Dale so blagosloviti svoj lep nov prapor, obenem je pa podružnica slavila enajsto obletnico obstanka.

Popoldne ob treh se je razvila po euclidskih cestah pestra pot, kateri je igrala vesele koračne dovršene izvežbana godba društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Poleg častnih gostov se je udeležilo povorke tudi devet vežbalnih krožkov SZZ in pet oddelkov naraščaja. Sila ljudi se je zbrala k slavnosti, kakršne menda naš Euclid še ni videl.

Po blagoslovu prapora v cerkvi sv. Kristine se je nadaljeval lep program v šolski dvorani. Program je vodila ga. Albina Novak, urednica Zarje, kakor ga menda zna pač samo ona, ki ve, kako je treba osebo predstaviti, kako voditi program, da je živahen, da ostane občinstvo pozorno.

Program se je pričel z ameriško himno, pri kateri je igrala godba društva sv. Jožefa, a ves narod je pel. Neizbrisljiv je bil prizor, ko je stal krožek sv. Kristine v svojih krasnih uniformah na odru, pred njim pa ameriška zastava, pod katero se v teh razburkanih časih čutimo tako varne.

Zatem je godba zaigrala Hej Slovenci, našo junaško himno, katero so tudi vsi navzoči peli.

Ga. Novak je nato predstavila vse članice krožka in zatem odbornice podružnice št. 32, katerih zaslug je, da se je ustanovila krožek, si nabavil lepe uniforme in zdaj še prapor.

Zatem sta mladi gospodični Marilyn Repasky in Jennie Tomlišič deklamirali v počast enajstletnici podružnice.

V duetu sta nam zapela gđ. Irena Jazbec in Richard Lauretič "Slepca." Njuna glasova sta se tako lepo vjemala in pela sta s takim občutkom, da ju je narod nagradil s zasluženim aplavzom. Zapela sta tudi ameriško pesem Moonlight and Roses, ki je tudi zelo ugajala.

Deklici Smolčić in Vihtelič sta podali gladko in izrazito deklamacijo v pozdrav novemu praporu.

Potem so se pa razvrstile na odru deklice naraščaja, ki so zaplesale slovenske narodne pleske, a igral jim je kaj spretno mladi Vinko Globokar. Posebno sta se pa postavila v narodni noši mlada Uletova, Tinček in njegova sestra.

Nato je voditeljica programa predstavila dr. Vladimirja Ribara od jugoslovanskega poslanstva iz Washingtona, katerega je pripeljal na slavnost konzul dr. James W. Mally.

Dr. Ribar je najprej čestital gospej Novak na lepo vodenem programu ter izjavil, da ga še posebno veseli, da more biti navzoča na slavnosti blagoslovljenja prapora kadetk Slovenske ženske zveze. Zastava je simbol poguma, pa tudi simbol miljenosti. (Dalje na 3 strani)

Zbornica je sprejela predlog za obvezno vojaško službo

Bivši republikanski governor Osborn je za Roosevelta

New York — Chase Salmon Osborn, bivši republikanski governor države Michigan, je pisal demokratskemu narodnemu načelniku Flynnu pismo, v katerem pravi, da je on absolutno za tretji termin predsednika Roosevelta, ki je storil za materialno in socialno dobrobit naroda več, kot katerikoli drugi predsednik Zedinjenih držav, ne da bi se pri tem izvzelo Washingtona in Lincolna. Obratno, pravi Osborn, je pa Willie kapitalist, spekulant in grabež prve vrste. Dežela ne bo varna, če izbere Wall streetskega manipulanta, da bi vodil narod, je rekel Osborn.

Železna garda zasledovala romunskega kralja prav do meje

Bucharest. — Ko je romunski kralj Karol bežal v posebnem vlaku iz domovine, ga je zasledovalo 50 članov železne garde, obojrožen iz samokresi in dinamit. Čakali so ga na postaji obmejne mesta Timisoara, meneč, da se bo vlak tam ustavil. Toda postajenačelnik je zaznal za namero in je brzojavil na bližnjo postajo, naj vozi vlak mimo te postaje, kjer so na vlak čakali gardisti. Ko je pa kraljev vlak vozil mimo postaje in ko so gardisti videli, da se ne bo ustavil, so začeli streljati v vlak in metati kamene. Vlak je srečno odpeljal čez romunsko mejo v Jugoslavijo.

Nato so gardisti zasedli drugo lokomotivo in jo udarili za kraljevim vlakom, ki ga pa niso dohiteli. Gardiste so prijeli vojaki, ki so čakali nanje na prihodnji postaji. Rekli so, da so hoteli dobiti v roke madama Lupescu, kraljevo prijateljico.

Kot se poroča, je hitel kralj Karol naravnost v Švico, kjer mu je bilo dano dovoljenje, da se sme začasnó nastaniti.

Nov grob v domovini

Frank Kačar, 1233 Addison Rd. je prejel iz stare domovine žalostno vest, da mu je 14. julija umrla ljubljena mati Ivana Kačar v vasi Spodnji Kašelj, fara Devica Mariji v Polju. Doma zapušča pet sinov, dve hčeri in več drugih sorodnikov, tukaj pa sina Franka. Naj bo dobri mami lahka domača gruda, preostalih pa naše sožalje.

Nesreča rojaka

Joseph Lušin, star 61 let, stanujoč na 1052 E. 69th St., je bil včeraj popoldne zadet od avtomobila, ko je šel preko St. Clair ceste na 62. cesti. Zlomilo mu je roko in dobil je več težkih ran na glavi. Odpeljali so ga v Glenville bolnišnico.

V bolnišnico

V Lakeside bolnišnico je bila odpeljana v svrhu operacije Mrs. Josephine Zernič iz 14705 Thames Ave. Operacijo je srečno prestala in obiski so dovoljeni.

Toda predlog ima dodatek, da se najprej poskusi s prostovoljci. Poslanci so določili registracijo od 21 do 45 let, senat pa je določil dobo 21 do 31 let.

VLADA IMA PRAVICO PREVZETI TOVARNE, KI BI NE HOTELE SODELOVATI PRI OBRAMBENEM NAČRTU

Washington, 7. sept. — Poslanska zbornica je sprejela predlog za obvezno vojaško službo v Zedinjenih državah in poslala predlog v senat, kjer se bo sprejelo ali zavrglo razne dodatke k temu predlogu. Z 263 proti 149 glasovom je poslanska zbornica sprejela predlog, da se registrira za enoletno vojaško službo vse moške v starosti od 21. do 45. leta. Vojaska služba se pa omeji samo na posesti Zedinjenih držav, vključno Filipinske otoke.

Poslanska zbornica je k temu predlogu sprejela tudi dodatek z 207 proti 200 glasovom, da se vpoklic novincev odloži za 60 dni in v tem času se da predsedniku polna moč, da apelira na priglasitev prostovoljcev. Predsednik naj izda oklic na narod, da se priglasijo k vojaški službi 400.000 prostovoljcev. Če se v teku 60 dni ne priglasijo to število, stopi v veljavo postava za obvezno vojaško vežbo, potem katere se vpokliče 400.000 mož.

Toda registracija moških med 21 in 45 letom se prične takoj, ko bo ta predlog postal postava, da se lahko prične z naborem takoj, če bi se ne priglasilo dovolj prostovoljcev v teku 60 dni.

Za predlog so volili samo trije ohijski poslanci, vsi demokratje. Proti je volilo 16 ohijskih poslancev in pet demokratov. Vsi clevelandski poslanci so glasovali proti.

Poslanska zbornica je sprejela tudi dodatek, da ima vlada pravico zaseči vse tovarne, ki bi se branile dati prednost izdelavi naročil za narodno obrambo. Če bi se kak tovarnar protivil izdelovati taka naročila, zapade kazni \$50.000 in tri leta zapora, vrhu tega pa vlada lahko prevzame v obrat njegovo tovarno, toda vlada mora plačati lastniku gotovo vsoto za najem.

Rumunija je prepustila Bolgariji ozemlje, ki si ga je bila prilastila po svetovni vojni. S črticami zaznamovana pokrajina sedaj zopet pripada Bolgariji in so med obema državama zopet iste meje kot so bile leta 1912.

Poslanska zbornica je sprejela v predlog obvezne vojaške službe še tri nadaljne važne dodatke, namreč 1) vsak delodajalec bi moral smatrati nabornike, da so samo začasno zapustili delo, to je, da se jih po enoletni vojaški službi sprejme nazaj, 2) vpoklicanci imajo pravico dogovoriti se s svojimi upniki, da za časa vojaške službe ne odplačujejo na dolg, in 3) delodajalci ne smejo na mesto vpoklicanih nabornikov zaposliti nedržavljanov, komunistov ali članov ameriško-nemškega bunda.

Predlog je bil poslan v senat, kjer bodo zdaj debatirali o dodatkih, sprejetih v poslanski zbornici. Šele, če se tudi senatna zbornica zedini na sprejem predlogu, bo poslan predsedniku v podpis, nakar bo postal postava.

Naš odlični gost, dr. Ribar je bil zelo zaposlen včeraj

Dr. Vladimir Ribar, svetnik jugoslovanskega poslanstva v Washingtonu, ki mu je bil odmerjen samo en dan bivanja med nami, je bil včeraj zelo zaposlen. V spremstvu konzula dr. James W. Mallya je hitel od ene prireditve do druge. Popoldne se je udeležil pete sv. maše v cerkvi sv. Lovrenca, ki je bila darovana po naročilu poslanstva za rojstni dan kralja Petra. Zatem se je udeležil cerkvenih obredov v isti namen v srbski pravoslavni cerkvi sv. Nikolaja. Popoldne je bil gost dr. Mallya poleg g. Toneta Šublja, Mr. Antona in Mr. Jožeta Grdine ter našega urednika Debeveca, zatem je hitel na slavnost podružnice št. 32 SZZ v Euclid in zvečer se je udeležil koncerta Glasbene matice. Važni opravki mu ne dovoljujejo ostati dlje med nami, ker danes odpotuje še v Pittsburgh, Slovenski Cleveland si je šel v veliko čast imeti tega odličnega in ljubeznivega gosta v svoji sredi.

Važna seja

Nocoj ob osmih se vrši druga redna seja podružnice št. 8 Slovenske moške zveze. Seja se vrši v prostorih Jerry Zupca, 982 E. 207th St. Pridite na sejo gotovo vsi člani in tudi tisti, ki bi radi pristopili.

Demokratska seja

Jutri večer ob pol osmih se vrši seja Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu. Vrši v prostorih Slovenskega društvenega doma na Recher Ave. Ker je seja važna, so prošeni vsi člani, da se gotovo udeležijo.

* Jugoslavija je podaljšala obvezno vojaško službo od 18 na 24 mesecev.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 212 Mon., Sept. 9, 1940

Kraljevski prestoli se majejo

Kmalu bo prišlo tako, da bomo hodili gledat kralje kot neko izredno čudo na svetu. Moderna doba raje sliši besedo "diktator" kot pa kralj. Včasih smo mislili, da je kralj nekaj klop, ki se vsesa na kožo naroda, odkoder ga ne spravi nobena sila sveta proč. Toda od zadnje oziroma prve svetovne vojne sem vidimo, da ni nič lažjega kot spraviti kralja s prestola. Malo narobe naj gre v deželi, malo titularnih revolucij in demonstracij je treba, pa se kralji odpovedujejo na nos na vrat in hite iz dežele, kot bi jim gorelo pod nogami. Ker so pa vedno pripravljene na to, imajo vse potrebno preskrbljeno, da jim v tujini ni treba prositi za relief. Lepo udobno žive v kaki vili in poseščajo razna letovišča, dirkališča in igralnice. Sem pa tja kateri goji še upanje, da bo morda poklican nazaj na prestol, kar se pa le redkokdaj zgodi.

Najnovejša taka drama ali kar že je, se je zgodila na Rumunskem, kjer je narod prisilil kralja Karla, da se je odpovedal v korist svojemu sinu, 18 letnemu princu Mihaelu. Na videz bi se mislilo, da se je moral kralj Karol odpovedati, ker je dovolil v razkosanje Rumunske, to je, ker je dal Besarabijo Rusiji in Sedmograško Ogrski. Toda najbrže so njegovi odpovedi drugi bolj važni vzroki.

Eden je ta, da je bil kraljev dvor zelo korupten, drugi vzrok je bila pa madama Lupescu, ki jo je rumunski narod iz dna srca sovražil, a se je kralj ni hotel iznebiti.

Karol je ljubil sijaj. Nekateri so govorili, da je bil razpisen. Ko je prošlo leto preurejal svojo palačo, je ukazal podreti vse hiše okrog, da je imel lepši razgled iz oken. Ljudje so govorili: "Kralj zapravlja, medtem ko narod strada."

Kralj Karol je bil nekoč zelo popularen. Zadnja leta ga je začel pa narod mrziti. Železna garda, katero je kralj s tako vno preganjal, je netila pri narodu nezadovoljstvo s tem, da je pripovedovala o korupciji na dvoru, o kraljevi zapravljenosti in njegovem prijateljstvu z židinjno madamo Lupescu.

Organizacija, ki se je imenovala "železna garda," pronačijska in fašistična organizacija, je bila končno vzrok njegovemu padcu. V začetku svojega vladanja je kralj ljubimoval železno gardo. Upal je, da jo bo rabil za orodje proti drugim organizacijam in strankam. Govorilo se je celo, da je imel tajne sestanke z voditelji te garde. Leta 1934 je pa popolnoma spremenil svoje stališče, ko so trije člani narodne garde izvršili atentat na premierja Duca. Od tistega časa je vtaknil na tisoče gardistov v ječo in v konfinacijo. Začel je vladati s trdo roko in brez usmiljenja je zatiral železno gardo.

Voditelja te organizacije in 13 glavnih podvodij je obsodil v dolgotrajno ječo. V novembru 1938 so jih premestili iz ene ječe v drugo in pri tem vse postrelili. Orožniki, ki so spremljali jetnike, so povedali, da so morali rabiti orožje, ker so hoteli jetniki "vsekati." Njih trupla so sežgala, da bi bila tako izbrisana vsaka sled o načinu njih smrti. Narod je bil prepričan, da je kralj ukazal pokolj.

Železni gardisti so se masčevali za svoje tovariše na ta način, da so ubili premierja Calinescu. Za to je dalo zopet mnogo gardistov glavo.

Ko se je končno kralj uklonil Berlinu, so dobili železni gardisti moč. Karol je končno videl, da ne more nikamor naprej, izpustil je iz ječe generala Antonescu, ki je bil zaprt radi simpatije do železne garde. Kralj je imenoval generala za premierja in ga pooblastil, da sestavi novo vladno. Antonescu je postal prva moč v Rumuniji in njegovo prvo delo je bilo, da je zahteval od kralja Karla, da se odpove prestolu in na njegovo mesto pride njegov sin Mihael.

Kralj Karol je igral ves čas svojega vladanja izgubljeno igro. Novi diktator Antonescu ni političar, pač pa vojak trdne volje in še bolj trdnih živcev. Njegova naloga je zdaj, da reši Rumunsko deželo, kar se je še da rešiti v njenih sedanjih mejah. Zdjai ni več vprašanja, kaj bo morala Rumunska še dati sosedom, ampak vprašanje je, kaj bo mogla še obdržati. Sedanja rumunska vlada je samo začasna, kot so začasne vse države v Evropi, dokler ne bo končana ta vojna. Takrat se bodo šle določile stalne meje, ki bodo morda ostale, če bodo potegnjene na podlagi pravice in poštenosti. Se reče, če je še kaj pravice in poštenosti v Evropi.

Kot izgleda, bo določeval meje evropskim državam Hitler s pomočjo svojih dveh opod, Mussolinija in Stalina. Kako daleč bodo posegli še ti trije in kako si bodo razdelili Evropo, ne more danes nihče vedeti. Vsekakor se bo odigraval, zadnji prizor te evropske žaloigre na Balkanu in morda še preko njega v Aziji. Očitno si Hitler pripravlja pot proti jugovzhodu. Do Donave je že prišel. Načrte ima že pripravljene za pohod naprej. Prva bo na vrsti Jugoslavija in potem druge. Najmočnejša balkanska država, Rumunska, je že s poti, z drugimi bo še lažji igra.

Glavno vprašanje k temu načrtu je pa Rusija. Ali bo Rusija dovolila, da ji bosta prišla Hitler in Mussolini sesti pred prag?

BESEDA IZ NARODA

NOVOPOROČENCEMA V POZDRAV
(Mr. Edwardu Debevcu in njegovi nevesti.)

Pozdravljena nam, ženin in nevesta,
pozdravljena bodita tisočkrat!
Naj Vama gladka bo življenja cesta,
naj Vama bo neznana tuga, jad.

Nikdo ne more križev se braniti,
in včasih mučen je življenja boj;
v ljubezni vse lahko nam je storiti,
v slogi nam ni kos sovraga roj.

Zato do smrti zvesto se ljubita
in v složnosti podajta si roke!
V veselja dneš se skupno veselita,
a skupno tudi prenašajta gorje!
Ivan Zupan.

Nova hiša in bolezen na Hubbard Rd.

Poletje je kaj hitro minilo, zgodilo se je z njim kakor sem povedal spomladi, da bo od muh in res ga dosti prida ni bilo vsaj zame ne. Pravijo—samo da je zdravje, potem pa že gre. Pri meni pa niti tega ni bilo poleg vseh drugih težkoč. Vseeno pa moram biti hvaležen, da ni bilo še kaj hujšega. Saj sem že slišal praviti, da ni nikoli tako hudo, da bi ne moglo biti hujše.

Torej bodimo hvaležni radi ali ne radi. Da pa ni bilo to poletje najboljši, to povedo tudi drugi, ker ima vsak nekaj pri tožb. Pomlad je bila deževna in mrzla, ko pa se je sonce enkrat "prikobacalo" do vrha zemeljske krogle, je pa pripekalo na vso moč, da je po vrtovih požgalo vso zelenjavo in je postalo na mah kakor v puščavi.

Moje žlahtne rožice, ki so že tako lepo uspevale, so se žalostno obračale proti zemlji in klanjajoč se prosile dežja, a vse zastoj. Dež ni hotel priti. Kakor navadno, dež je prišel, potem, ko je bilo že vse prepozone. Vseeno pa je bil dež dobrodošel, da nam je vsaj malo to razpaljeno zemljo ohladil.

Zgodnji krompir je obrodil precej dobro, koruza izgleda kar najboljši. Pri sosedovih imajo koruzo, ki je dvakrat tako visoka kot John in še več, sedaj pa John premišluje, kako jo bo dobil doli.

Sadja pa ne bo preveč letos. Jabolko bo pet milijonov bušjev manj kot lani, če pomislimo, da jih je bilo lani pa 50 milijonov preveč, da niso imela nobene cene in se jih človek že zastojni ni mogel znebiti, torej so bila vsa brez pomena. Breskev pa letos ni ali pa jih bo prav malo. Tolaži nas misel, da niso samo naši kraji na svetu in kar ne bo zrastle pri nas, bomo dobili pa od druge. Mislim, da nam ni treba nič posebnih skrbi radi tega, saj veste, da za denar se vse dobi. Prizadet bo najbolj tisti, ki ne bo imel kaj prodati.

V naših krajih je precej velika zaposlenost in tisti, ki delajo v tovarnah tudi prilično dobro zaslužijo. Mi pa, ki se vrtimo krog doma, ne moremo pričakovati denarja, ker v motiki ni mi, vsaj tako pravijo izkušeni ljudje. Mene večkrat nagovarjajo, da bi prijel za motiko in mi pripovedujejo, kako prijetno delo je z njo, a vselej, ko jo primem, pa mi stopi v roke tak nezarenski revmatizem, da mi na mah pade motika iz rok. Kako naj pa potem kopljem z njo?

Ko sem se oni dan sprehajal v parku, bil je lep dan, ljudi je bilo tam, da se je vse trlo in med njimi je bilo tudi precej Slovencev. Opazil sem tam tudi tistega prijaznega "štacnar-

ja" iz 71. ceste v Clevelandu—Lojzeta Lavtizarja. Tako je nekam ponosno stopal, da sem takoj videl, da si je siguren svojega koraka. Pozdravil sem ga, dasi se ni dosti ogledaval, videlo se je, da se mu nekam mudi, ker je bil tako urnih korakov. Ko sem tako ogledaval okrog, sem opazil tudi John Oblaka, ki je stal poleg svojega velikega truka.

Veste, tak firbec me je lomil, da sem stopil do njega in ga pobaral, kaj tukaj dela. John mi je takoj povedal, da je pripeljal poln truk samih "zauber" clevelandskih deklet. No, to sem mu pa rad verjel, ker vem, da so clevelandska dekleta res tako luštkana, da nikoli tega. Takoj sem ga vprašal, kje so, ker bi jih rad videl. John mi je povedal, da so vse ušle v vodo in še reče: "Kar tja doli stopi, pa jih boš videl, če te ima kaj firbec."

Res sem nameril korake proti vodi, tam sem stal in zija na vse pretege, da bi bil kmalu oči tam pustil, a kako pa naj jih spoznam, ko jih je bilo tam, ko listja in trave, bile so vse enake. Glave so imele povezane, da si videl samo nos, drugače pa so bile skoro vse enake, kako naj jih potem poznam. Vidite, tako prijazen in priljubljen so ti naši in ko sem si tako vse ogledal in napasel firbec, sem stopil pa še k našemu prijaznemu Strojniku, ki ima tam svojo lepo urejeno gostilno in restavracijo. Tu sem se precej ohladil in okrepčal. Reči moram, da so ti ljudje pa že tako vpljudni in postrežljivi, da je kaj. Pa saj lahko vsak sam vidi, zato pa imajo vedno polno gostov.

Kakor sem bil že omenil, da nameravajo tam na hribu v senci postaviti nekaj novega, a niso mogli dobiti stavbenika, končno pa se jim je le posrečilo, da so ga dobili in mene pa so postavili za vrhovnega nadzornika, da sem nadziral stavbo in delavce. Dnevi so bili lepi in vroči, da so vrane jezike kazale, zato pa je šlo tudi doli bolj počasi od rok, ker je delavcem pot oči zalival in niso mogli videti žebeljev in zato je bil vsak delavec zelo previden, da ni torkel po prstih namesto po žebelih. Tako previdno so tolkli po žebelih kot bi se bali, da bi ne prišli skozi steno.

Končno pa je stavbenik le skončal delo, ki ga je napravil tako natančno, da vsak, ki si ogleda to stavbo, se kar čudi, seveda najbolj pa jaz... Ko pa je bila hiša dogotovljena, pa pride na vrsto barvanje. To delo so izročili pa meni. Rekli so, da se jaz precej razumem na tako delo in res sem se oblikiral in prevzel delo. Barve sem imel precej na razpolago. Prijel sem čopič v roko in se vstopil k srednji steni in ga tako spretno vrtel, da so bile na mah tri stene pobarvane in jaz tudi. Ko sem prišel opoldne h kosilu, pa pravi moja žena:

"Za pet ran božjih, kaj si pa vendar delal, ko si tak, ali si v apnenico padel?"

Povedal sem ji, da sem barval in da mi je barve zmanjkalo, pa pravi: "O, ti nesrečnejši, več boš potrošil za barvo kot bo stalo vse drugo. Če bi bil djal tisto barvo na steno, ki jo imaš na sebi, pa bi je sedaj ne bilo treba več kupovati."

Brž sem naprosil mojega voznika, da naj me potegne do trgovine z barvami, ko se pripeljeva tja, pa vidim, da brivec gleda skozi okno. Jaz sem imel lase že tako dolge, da so mi kar ušesa pokrivali, ker se pa pri nas težko dobi čas za v brivnico, sem pa kar naglo stopil notri. Kakor navadno, sem takoj hotel sesti na stol, a bri-

vec pa me zadrži in pravi: "Kar tako pa ne bo šlo, kakšen pa si?"

"Kaj ne vidiš, da barvam" in sem mu še povedal, da sem napravil novo hišo. Rekel sem tudi, "da kadar jaz barvam, tedaj vedo vsi ljudje, ki me vidi-jo." On pa dostavi: "Brivec pa najbolj!"

Nato pa vzame neko pregri-njalo in najprej pregrne stol, potem pa vzame drugo in me tako zavije, da se je samo glava videla ven in nato pa mi šele dovoli, da se vsedem. Prične me striči z električnim strojem, pa ni šlo, potem vzame škarje, nekaj časa hodi krog mene, nato pa reče:

"Ne bo šlo drugače kot da ti bučo obelim."

In mi jo tudi je, kajti lasje so bili vsi zaliti od barve in ni kazalo drugače.

Po dolgem času je vendar skončal svoje delo, dal sem mu dolar in že je bil vesel, ker je mislil, da bo spravil celega, a jaz pa sem pomolil roko za drobiž, ki mi ga je tudi dal. Bila sta dva brivca in sta se kar malo spogledala. Prav gotovo vem, da sta se pogovarjala o meni, češ glej ga, kakšen stiskač je, toliko časa porabiš z njim, pa ne da bi dal par nikljev več.

Moj voznik je bil že v velikih skrbih, če me ne bo več nazaj, ker on ni vedel, kam sem šel. Tako je minil tisti dan, da nisem bogve koliko naredil. In ko bi bilo ostalo samo pri tem, bi bilo še vse dobro, a sem se pri vsem tem še bolezi nalezal. Ko sem bil z barvanjem gotov, me je prišla pa neznosna bolezen tako hudo, da sem moral ostati v postelji. Poklicani zdravnik me je dobro pretipal in pretlačil, iskal je namreč slepič, pa ga ni bilo.

Nataknil si je na glavo neka-ke vrvi in jih položil po mojem telesu, menda je poslušal, kaj se godi v mojih notranjih prostorih, obenem pa mi je vtaknil v usta neko steklo, menda zato, da bi ne mogel govoriti, potem mi je pa še pogledal na zobe kot konjski prekupevalec, kadar kupuje konje. Ko je vse dobro pregledal, pa mi pove, da imam v sebi strupene pline in to pride od barve, tako mi je povedal, čeprav ni vedel, da sem barval. Malo sem mu verjel in malo pa tudi ne, kajti predstavljaj sem si vse kaj drugega, vseeno pa je barva dobrodošla. Veste naš zdravnik je jako prijazen in učen in ne sili bolnika za vsako malenkost v bolnišnico.

Navadno je dovolj samo, da ga vidim in me malo pretiplje, pa sem takoj zdrav, a to pot pa ni šlo tako gladko. Rabil sem zdravila, katera so mi pomagala poleg domače oskrbe in postrežbe. Saj veste, da zdravnik ne prinese zdravja kar v skatliji, pač pa olajšave in dobre navsote, po katerih se morate ravnati, vse drugo pa napravijo domači. Pri vsem tem pa naj-večkrat skrbi žena, ki streže "dedcu," saj veste, kako je bolnik neslan in pa scartan.

Tako sta mi stavba in pa bolezen vzela precej časa to poletje. Veliko novic sem zamudil, da jih nisem sporočal, a druge pa še pridejo prihodnjic na vrsto. Povedal vam bom tudi, v kak namen mi bo služila ta nova stavba. Opisal vam bom tudi notranjščino, ker sedaj še ni izgotovljena, torej se še nadaljuje. Vas pozdravlja,

Frank Leskovic.

IZ DOMOVINE

—Okoli Gornje Radgone bo vinska letina dobra. V gornje-radgonskem okolišu obetajo gojke razmeroma dobro vinsko letino. Po hudi zimi se je vinska trta precej popravila in vse kaže, da bo trgatve obilna, če ne bo nesreč zaradi neurij.

Srbski dan

V nedeljo, 1. septembra, so imeli Srbi iz Clevelanda in okoli- ce praznovanje v spomin na svojega velikega skladatelja Njeguša. Več stoletno borbo in trpljenje naroda je znal ta pesnik vplesti v narodu priljubljene verzice, ki spominjajo na burno preteklost ter dviga duha naroda za bodočnost.

Ta slavnost se je vršila v Puritas Springs parku in je popolnoma dosegla svoj namen. V novem poletnem paviljonu je bilo natrpano ljudstva, ki je s prita- jenim zanimanjem sledilo programu. Tam preko mostičev pa se je zopet vse trlo pri bari. Še dalje doli v senci pa so imeli na raznuž pečene jance, kar je pač običaj še starih Slovanov. Kratko rečeno, vse je bilo zelo lepo domače in prikupljivo.

Program je otvoril Rev. Em. Glocar, ki je v navduševalnem govoru orisal kritičen položaj Jugoslovanov, resno pa je po- udarjal, da smo pripravljeni na vse žrtve, da si ohranimo to kar smo si s stoletnimi žrtvami pridobili. Nedavno odlikovani pevski zbor "Njeguš" je zapel "Oče naš," nato pa je predsednik programa predstavil zastopnika žu- pana Burtona, dr. J. W. Mallyja, in sodnika Frank J. Lausche-ta. Vsi govorniki so napravili kar najboljši vtis na navzoče, ki so dali duška svojemu navdušenju v močnem aplavzu.

Program je bil kratek in je- dernat in je ljudstvu zelo ugajal. Zaključila pa ga je skupina če- škikh Sokolov in Sokolice s slovan- skim plesom v slikovitih narod- nih nošah. Godba, petje in sestan- ke starih znancev je dvignilo to praznovanje v najboljše razpolo- ženje. Zato pa imajo Srbi na svoji letni proslavi vselej uspeh. Želeti bi bilo, da bi bilo prihod- njic tudi kaj več Slovencev na- vzročih. Dež pa je bil pokvaril dopoldanski program v kultur- nem vrtu. Lepo pa je sijalo son- ce popoldne, kar je bilo za prire- ditve na prostem zelo prijetno.

M. I. Lah.

Nedolžne žrtve

Ko čitamo objavljena imena na volivnih petičijah komunistične stranke, opazimo med njimi mnogo slovenskih imen, o kate- rih smo trdno prepričani, da so solidno demokratski glasovi. Znane so nam osebe z malo izje- mo skoro vse vsled večkratnega stika z njimi, v društvenem ali javnem življenju zato jih dobro poznamo in poznamo tudi njih duševno in politično prepriča- nje. Prepričani smo, da od vseh objavljenih slovenskih imen je nad devetdeset odstotkov takih, ki niso vedeli kaj so podpisali in v kakšne svrhe se bo njih imena rabilo.

Vaš poročevalec se je obrnil do več teh podpisnikov, kateri so mu že več zaporednih let dobro in osebno poznani in povsod je naletel na ene in iste izjave: "Mi nismo podpisali za komuniste, ampak proti vojni, kakor nam je bilo povedano." Zaslišali smo tudi take, ki so nam povedali, da so radi nadležnosti onih, ki so podpisali iskali, jim podpis dali.

Premotili smo položaj onih, ki so komunistične volivne peti- cijje podpisali in pronašli smo, da jih je nad polovico takih družin, ki imajo za vojaško službo zrele sinove. Ni čudno, če je oče, mati ali celo mladenič sam dal podpis onemu, ki mu je obljubljal pre- prečitev vojaške službe in celo preprečitev vojne, ker je ostala vsakemu v grenkem spominu še prejšnja svetovna vojna.

V objavljenem imeniku pa ne najdemo imen pravih komuni- stov, ker gotovo so dobili od ne- kje migljaj, naj se ne izpostav- ljajo nevarnosti. Le par "ka- maradov" in par "frajtarjev" opazimo. Opozarjamo pa naše ljudi naj ne nasedajo prevaran- tom in zavajevalcem. J. P.

—Smrt otroka v mlaki koveh pri Sv. Tomažu možu je padel v mlako in sinko viničarja Martina 8 letni Martinek.

Ce verjamate al' pa ne

Prisiljena ženitev (Nadaljevanje)

Metka je že od daleč za Mateja, da gre proti njej. Ko je sedaj zares stopil na po stopnicah, pa je le še kako je spodaj rekel: "Kaj bi ne mogel govoriti minut z vašo hčerjo Mate- Seveda lahko govori z Mate- ne samo par minut, ampak celo uro, če tako nanesa. kratkem času je prišlo do praznični obleki v sobo, kje Matej usedel. Kazala se je v zadregi, pa se mu je prijazen smehljala in je da odpre usta. Matej je šal kar naravnost brez "Metka, ali bi ne hotel mojega brata Tadeja?" "Tadeja? Tvojega brata?" je dekle na vso moč in v bilo nekoliko razočarano, se ti prvi poročis?"

"Ne, jaz se sploh ne vem. Mene ta stvar ne veseli, tudi že prestar."

"O starosti ni nikakega ra, saj si v najlepših letih, če te ne veseli... žal... da... da, da."

"Kaj ti Tadej ni po volji? Seveda, go- da zakaj prihajaš ti in in sam, če se namerava on ti?"

"Tadej, saj ga poznaj- šen zajec in si ne upa za- zato mu moram jaz su- vesto."

"Ali te je on postal nam? Ali si prav mene?" "To ravno ne. Sami mi je, da naj mu pošle- sto."

"Če pa potem Tadej v- všč?"

"Če si meni všč, boš deju."

"Torej tebi bi bila tu- tudi meni. Toda s ta- ne da v takem položaju riti."

"Ne, ne, le še sedi, stvari pogovirno," je Metka z rokami in "veš, ta zadeva ni re- rečem jaz da in če reče- tedaj bo šlo o tem po- bi raznesla burja vreo- obrekljivim jezikom z- zmanjkalo čenc."

"Za to ni nevarnosti, če maraš Tadeja in v- stih dneih boš gospod- Grčarjevi hiši."

"Ali mi moreš to trdi- tovit?"

"Kar jaz rečem, je bito!"

Če je bilo pri Mateju bito, tedaj je stalo bi- kot zvonik in bilo je vo, kot bi imel celo ces- poroko. To je vedela v- ca in to je vedela tudi Ma- to ni več dalje šarila in la, ampak je dala svojo in nepreklicno besedo, me Tadeja.

"Toda — toda — "mdiva morava vendar govoriti, jaz in Tadej naj se to zgodi, če ne dej sem?"

"Veš kaj, Metka? Tadej nedeljo popoldne s svo- tom k nam na Ravne o- ogledaš domačijo, pove- tudi, kaj ti ugaja in ka- se pred poroko lahko Tadej bo potem že govo- je treba govoriti. Na gresta k župniku, na v nedeljo nato in na kralje bosta oklicana in po svetih Treh kraljih poroko."

(Dalje prihoda)

WINNETOU

Po namiznem izvirniku E. Maye

"Kako bodele neki vi to dokazali? Saj se nikdar niste bili v Mugworthu! Vobče kraja ne poznate in tudi o nuggetih niste ničesar vedeli, dokler vam nismo pravili o njih!"

"Ni ravno treba dobro poznati hribovja Mugworth, pa človek lahko razsodi, da tisto hribovje ni naravno najdišče zlata. Po tehle savanah zlata za- in smu zlato na Mugworthu, so ga našli Apachi sami z nosili sem, da bi imeli pri roki, kadar so primer šli na vzhod v mesta. Menda pa se kedaj Indijanci mučijo s takim delom, ne bodo tega sto- ampti radi malenkostne množine zlata."

"Gotovo da ne."

"Torej je bilo mnogo zlata na Mugworthu, kajne?"

"Da. Ampak, kaj hočete s tem povedati?"

"Povedati hočem, da sta Win- netou in njegov oče odnesla le- hota hribovja del zlata. Saj mi to pri- kazate?"

"Priznam. In—"

"In radi tiste malenkosti je bil Santer ustrelil dva člove- ka?"

"Hm! Da! Je res! Toda ni storil, je bilo praktično. Jeli je imeti tudi tisto malen- kost?"

"Ali ne opazite, kam merim? Tudi Santerjevo praktično sta- ste, ki ga tako zelo zagovarja- vate, vendar tudi nam bi- nedno in nevarno!"

"Nevarno! Šli bomo v hribov- ja našli zaklad. In potem—"

"In potem bomo kaj delili!"

"Da, delili bomo. In koliko delite, da bo dobil vsak izmed vas?"

"Kdo bi mogel to reči! Vede- li moram, koliko zlata leži v tem skrivajšču."

"In če bi tudi to vedeli, si ne bi smeli izračunati, koliko vam dal Santer. Gotovo je le, da bo sam vzel levji delež, nam bo toliko prisodil, kolikor se mu bo zljubilo."

"Ne, tega ne bo storil! Moti- se!"

"Prav nič se ne motim!"

"O vendar! Pravično in po- pravno bomo delili, nobeden ne bi več ko drug."

"Tudi Santer ne?"

"Vam je tako obljubil?"

"Da! In ne samo obljubil, ampak vam je dal na to!"

"Se vam je pač zdel zelo ple- šen gospod?"

"Seveda! Najpoštenjši in naj- poštenitejši človek je, ki si ni v trije ste najbolj otroč- ljav, kar sem jih kedaj sre- čal!"

"Oho—"

"Verjamete mu take laži!"

"Zakaj bi mu naj ne verjeli?"

"Vam moram res čisto na- ročno povedati?"

"Da! Zahtevam, da mi po- vedate, kaj Mr. Santerju noče- te zaupati!"

"Pa naj bo! Kdor ustrelil dva človeka radi peščice nuggetov, ni imel pohlepa po zlatu v sebi, ampak jih je nam prav toliko prisodil, kolikor si bo sam vzel."

"Tista dva sta bila rdečkar- ja?"

"Pa vendar človeka, ki mu ni- ni ničesar storila! Da sta bila človeka, bi se prav tako malo ob- obojevali in prav tako hladnokrv- ni bi bil spravil s poti."

"Hm—!"

"Pravim, da je neverno godel. Pravim, da je tako! In še pravim. Obljubil vam je, da bo vsak dobil enak delež, da?"

"No, obljubiti se da marsi- mi, Mislim pa, da—"

"Nam res tudi dal, kolikor je

obljubil."

"Mogoče. Da, zelo verjetno je, da bodele."

"No, vidite!"

"Dal bo, ker ve, da dobi spet vse nazaj."

"Ker nam bo naše deleže spet vzel?"

"Da! Tisto, kar bo dobil vsak izmed nas, je gotovo več nego tisto, kar sta imela Winnetou in njegov oče pri sebi. In ako je tista dva ustrelil radi nekaj nuggetov, bi prisegel, da si nismo varni več življenja, ko bomo dobili naše deleže."

"Pačakajmo, Mr. Jones!"

"Seveda bomo počakali."

"Ni vseeno, ali strelja kdo na rdečkarje ali na bele!"

"Vseeno je za človeka, ki ga je pograbil z zlata mrzlica! Verjemite mi!"

"Hm! Na splošno utegne bi- ti res, kar tule pravite, v na-šem slučaju pa ni. Mr. Santer je gentleman v polnem pomenu besede."

"Veselite bi me, če je res ta- ko!"

"Stavim z vami, kar hočete, da je res, tako, Mr. Jones! Le samo pogledajte si Santerja, pa bodele priznali, da mu smete popolnoma zaupati!"

"Well! Sem res zelo rado- veden na trenutek, ko se bova privikrat videla!"

"Polni dvomov in sumničenj ste, kakor mlaka polna žab! Če res mislite, da je v naši družbi nevarno — saj se ji lahko iz- ognete!"

"Mislite, da bi ne šel na Mugworth?"

"Da, tako mislim! Ni treba iti z nami, če se bojite za kožo! Vobče ne vem, ali bo Santerju ljubo, da smo vas vzeli s seboj. Mislimo smo le vam ustreči."

"Na mah je bil neprijazen, skoraj oduren. Zamerilo se mu je, da ne zaupam Santerju. Potolžil sem ga."

"Vem, da mi mislite ustreči! Zato sem vam tudi hvaležen!"

"Torej pa ne kaže svoje ne- hvaležnosti s tem, da obrekuje- te gentlemana, ki ga še niti vi- deli niste!"

Pa pustimo to zadevo in ne prepričajmo se! Videli bomo, kdo je Santerja prav sodil."

Govorili smo o drugih rečeh in uspelo mi je, da sem potola- žil užaljenega Gatesa."

Da bi jim bil smel povedati svoje ime! Kako radi bi mi bili verjeli!"

Pa tega nisem smel. Neizku- šeni, zaupljivi ljudje so bili, lahko bi mi bili vse pokvarili. Legli smo spat. Varni smo bi- li, pa v kljub temu sem še prej preiskal okolico tabora. Vajen sem bil previdnosti in je nikdar nisem zanemaril, tudi če sem bil popolnoma varen."

Pa nič sumljivega nisem na- šel. Zato tudi nisem predlagal, da bi ponoči stražili. Moji "westmani" so bili brezskrbni ljudje, na misel jim ni prišlo, da bi stražili."

Drugo jutro smo odrinili. Samo po sebi jim je bilo umljivo, da pojdem z njimi. Niti vprašali me niso več in tudi svojo nevoljo je Gates čisto po- zabil."

Dan je minil v neprestanih strahih in skrbeh. Tovariši so bili prepričani, da se jim nič ne more zgoditi. Če bi srečali Kiowe, bi enostavno povedali ime Santer in Kiowe bi jih pri- jazno sprejeli. Tudi nisem dvo- mil, da bo tako."

Kaj pa bi se z menoj zgodi- lo? Kiowe bi me na prvi mah spoznali. Moj položaj ni bil ravno prijeten."

(Dalje prihodnjič.)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

1940	Sept.	1940
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

SEPTEMBER

- 14.—Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ ples v avditoriju SND.
- 22.—Dram. dr. Ivan Cankar, predstava in ples v SND.
- 22.—Društvo "Tabor" št. 189 SNPJ proslava 30 letnice v SDD na Prince Ave.
- 22.—Dekliška Marijina druž- ba fare Marije Vnebovzete pri- redi Mexican Fiesta ples v Slo- venskem domu na Holmes Ave.
- 28.—White Eagles Club ples v Twilight dvorani.
- 28.—Dr. Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v SND.
- 29.—Svetovidski oder prire- di predstavo "Dva para se že- nita" v novi šoli.

OKTOBER

- 5.—National Order of CCC ples v Twilight dvorani.
- 5.—Taherites Club priredi Harvest Dance v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 5.—SND v Maple Heights praznuje 3. obletnico ustanovitve z vinsko trgatvijo in plesom.
- 5.—Clairwoods št. 40 SDZ plesna veselica v SND.
- 6.—Svetovidski oder ponovi predstavo "Dva para se ženita," v novi šoli.
- 6.—Mladinski zbor Slavčki imajo prireditev v SND na St. Clair Ave.
- 12.—Gray R. Eagles, ples v Twilight dvorani.
- 12.—Collinwoodske Sloven- ke št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.
- 12.—Društvo Martha Wash- ington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.
- 12.—Jugoslovanski narodni dom v West Parku priredi za- bavo in ples ob sedmih zvečer.

NOVEMBER

- 2.—Cavalier Club, ples v Twilight dvorani.
- 3.—Glasbena matica priredi v avditoriju SND na St. Clair Ave. "Oratorij."
- 3.—Pevsko društvo Zvon pri- redi jesenski koncert v SND na 80. cesti.
- 3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvoranah Slo- venskega doma na Holmes Ave.
- 9.—Dr. Svob. Slovenke št. 2 SDZ priredi ples v SND.
- 9.—Pevski zbor Adria prire-

di koncert v Slovenskem druš- venem domu na Recher Ave.

- 10.—Društvo Slovenec št. 1 SDZ proslava 30. letnice v av- ditoriju SND.
- 10.—Društvo Danica št. 34 SDZ bo slavilo 15 letnico ob- stanka na Prince Ave.
- 17.—Koncert mladinskega zbora črički v SND na 80. ce- sti.
- 17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.
- Zahvalni dan. — Junior liga SDZ priredi Zvezin dan v SDD na Waterloo Rd.
- 23.—Roust About Club, ples v Twilight dvorani.
- 24.—Slovenska dobrodelna zveza proslava 30-letnice v SND na St. Clair Ave.
- 24.—Dramsko dr. Ivan Can- kar predstava in ples v SND.
- 24.—Podružnica št. 25 SZZ priredi igro in ples v Knausovi dvorani.
- 25.—Dr. Glas Clev. Delavcev št. 9 SDZ plesna veselica v S. N. Domu.
- 28.—Koncert pevskega zbo- ra Cvet v SDD na Prince Ave.
- 30.—Vantage Racquet Club priredi ples v Twilight dvorani. Trebarjev orkester.
- 30.—Društvo Ložka Dolina (Lož Valley) priredi veliko plesno zabavo v SND na St. Clair Ave. Godba Johnny Pecon.

DECEMBER

- 7.—Gay Knights Club, ples v Twilight dvorani.
- 7.—Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ priredi ples v SDD na Waterloo Rd.
- 14.—Sharpey's Club, ples v Twilight dvorani.
- 22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.
- 28.—Društvo Srca Jezusove- ga SDZ, ples v Twilight dvorani.

— 1941 —
JANUARIJ

- 4.—23rd Ward Civic Club, ples v Twilight dvorani.
- 11.—Društvo Zumberak HBZ ples v Twilight dvorani.
- 18.—Jolly Jester's Club, ples v Twilight dvorani.

- 25.—Amigos Club, ples v Twilight dvorani.
- 25.—Pevski zbor Adria ples v Slovenskem društvenem do- mu na Recher Ave.
- APRIL
- 26.—Jolly Fishermen's Club, ples v Twilight dvorani.

Koncert Glasbene Matice

(Nadaljevanje s 1 strani)

dala ne bo. Znešeno je citiral pesniške besede našega Ivana Zormana, ki je še pred leti zapi- sal v svojih poezijah: "Kakor roža, mlada domovina, lepa sve- ža vstaja, se razcveta, in njen dih izganja iz spomina tuje, last- ne grehe prešlih dni, k lepšim zarjam spaja brate tri."

Odlični gost je apeliral na ameriške Slovence, naj bomo do- bri državljani te velike nove do- movine, pri tem pa ohranimo v srcu vedno tudi lepe spomine na svojo rojstno domovino. Vsaja- mo naj v srca naših otrok lepe spomine na svojo domovino in ljubezen do nje, kakor so nam isto vsajali v naša srca naši starši. A naša domovina Jugo- slavija, je rekel g. svetnik, tu- di ne bo nikdar pozabila svojih sinov in hčera, ki so odšli v dru- ge kraje.

Lepe in iskrene besede dr. Ri- bara nam bodo ostale globoko zapisane v naših srcih.

Pevski koncert se je pričel z veličastno ameriško domoljubno pesmijo: God bless America, ki jo je zapel mešan zbor in nato našo himno, Lepa naša domovi- na. Narod je stoji poslušal obe pesmi.

Zatem se je pričel bogat pro- gram narodnih in umetnih pe- smi. Že pri prvi pesmi, Gozdč je že zelen, si je zbor osvojil sr- ca poslušalcev. Takoj smo vide- li, da je zbor v rokah pravega mojstra. In potem je zbor poda- jal pesem za pesmijo, eno lepšo od druge. Višek dovršenosti je pa pokazal pri pesmi "Gospodi pomiluj," pri kateri se je dirin- gent kar poigraval z glasovi in jih prednašal, krepko, mogočno, pa zopet polahko, skoro šepeta- joče, kot bi poslušali šelest spo- mladne sapice po zelenem gozdu. Prekrasno!

Narod je bil vžihčen in pono- vno je klical pevce na oder. Do- venseno je pel četvero in petero- spev: Carolyn Budan, Vida Kmet, Ana Budan, Amelia Plut in Josephine Milavec-Levstik in sekstet: Carolyn Budan, Jose- phine Milavec Levstik, Louis Belle, Frank Plut, Frank Bra- dach in John Lube.

Zadivljeni smo poslušali altist- ko Josephine Milavec-Levstik v "Ženjici" in "Pikovi dami" in pa potem četverospiev Louis Belle, Frank Plut, John Nosan in John Lube. In ko se jim je pridružil še Tone Šubelj v "Šmihelu jaz hišico imam," je priklopel nav- dušenje do vrhunca. Ponovno in ponovno smo pevce klicali nazaj in jih hoteli še slišati. Nismo se mogli naučiti dovolj naše pesmi!

Cele strani bi morali napisati, če bi hoteli oceniti vsako pesem in vtise, ki smo jih dobili na tem koncertu. Naj zadostuje to, kar smo napisali. Okrog 900 oseb je posetilo koncert, torej je bila dvorana polna, kar je nekaj ogro- mnega za koncert v poletju. Z obrazov posetnikov se je videlo, da so bili zelo zadovoljni in to naj bo g. pevovodji in zboru v zadoščenje.

Ta koncert je pokazal, da si je postavila Glasbena matica trdna tla, čemer prva zasluga gre go- tovo Tonetu Šublju, ki se je veli- kolo trudil in se še trudi, da je zbor v tako kratkem času prive- del do take dovršenosti.

Na koncertu smo med drugi- mi opazili več naših odločnih oseb, kot g. kanonika Omana, msgr. Ponikvarja, g. Julija Slap- šega, dr. Seliškarja in lepo šte- vilo naših trgovcev. Opazili smo

tudi mnogo naše tu rojene odras- sle mladine, kar nas še posebno veseli.

Vse pevske točke je prav umet- niško spremljala na klavirju gđ. Vera Milavec.

Slavnost v Euclidu

(Nadaljevanje s 1 strani)

ru, je rekel dr. Ribar, a tudi sim- bol ljubezni, zlasti še zato, ker bo ta prapor spremljal ne vojake na bojne polje, ampak naša čvrsta slovenska dekleta pri njih prire- ditvah.

Potem je gospa voditeljica predstavila botra in botro pra- pora, g. Avgust Svetka in go. Jo- sephine Posh, zatem pa vse dru- ge častne goste. Gđ. Tillie Jak- šič je s svojim ljubkim glasom zapela "Sweet Mystery of Life," nakar je spregovoril krepke be- sede senator Wm. Boyd, ki je po- udarjal, da je bil jugoslovanski narod v Ameriki, in zlasti pa še naše ženstvo močan steber pri gradnji te velike demokratske dežele Amerike.

Nato so članice naraščaja za- pele še "Slovenka sem" in eno ameriško pesem; na klavir je do- vršeno spremljala petje gđ. Irene Jazbec.

Predstavljeni sta nam bili glavni odborniki SZZ, ga. Fran- ces Rupert in ga. Frances Sušel, zatem pa razni društveni zastop- niki in zastopnice. Par deklet je zaplesalo nekaj umetnih plesov in lep program je bil končan. Zvečer se je vršila pristna doma- ča zabava v isti dvorani še pozno v noč.

Tako smo imeli že drugo nede- ljo lepo in nepozabno slavnost članic Slovenske ženske zveze, obakrat prirejene od naših tu rojenih slovenskih deklet. Kot prejšnjo nedeljo pri podružnici št. 10, je bil tudi to nedeljo sija- jen obisk od strani občinstva, kar znači, da je ta organizacija našega ženstva zelo priljubljena in da bo še dolgo živela, ker ka- žejo naša dekleta tako veliko za- nimanje zanje. Dekleta, narod je ponosen na vas! Ostanite tu- di ve narodu zveste!

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

MALI OGLASI

Stanovanje se odda

Stanovanje, obstoječe iz štirih sob, se odda za malo družino. Vprašajte na 973 Addison Rd., zgorej. (Sept. 9, 11).

Odda se

dve sobi in trgovski prostor. Vprašajte na 1029 E. 62nd St. po 5 uri popoldne.

Delo dobi

Fant, ki je vajen dela v groce- riji in mesnici, dobi takoj delo. Pokličite KENmore 4325. (x)

Izredna prilika!

V fari sv. Kristine je napro- daj lepa hiša za eno družino, 6 sob, garaža za dva avtomobila. Cena je samo \$4,750. Odprta v nedeljo za ogled. Naslov: 22100 Fuller Ave. Mimo hiše vozi avto- bus. Lahko pokličite KENmore 0818. (x)

Državljska šola

V ponedeljek večer ob sedmih, 9. septembra 1940, se zopet pri- čne novi razred v SND na St. Clair Ave., v sobi št. 2. Regi- strirajte se za šolo pri učitelju Wm. J. Kennick vsako popoldne od 4 do 7 ure v uradu na 982 E. 63rd St.

Advokat Kennick tudi izpol- njuje vprašalne pole za registra- cijo nedržavljanov. (Sept. 5, 7, 9.)

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Pripeljemo na dom.

V Washingtonu se je vršila konferenca glede postavnosti prodaje 50 ameriških boj- nih ladij Angliji. Te konference so se udeležili tudi mornariški tajnik Knox, admiral Harold R. Stark in državni tajnik Sumner Welles.

Predsednik Roosevelt v pogovoru z kannadsko obrambeno komisijo v Washingtonu. Od leve na desno so: kapitan Harry Hill, župan LaGuardia, polkovnik J. T. McNarney, predsednik Roosevelt, kapitan Forrest Sherman, general S. T. Embick in J. D. Hickerson.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

VENEC

III

Haugen je ležal visoko gori na pobočju na zapadni strani doline. V tej mesečni noči je bil ves bel. V zaporednih valovih so se bočile bele gore pod blede modrim, borno zvezdnatim nebom. Celo sence, ki so jih vršali in grebeni metali na snežišča, so se zdele čudno lahke in svetle, kajti mesec je plul zelo visoko.

Doli proti dolini se je razprostiral gozd, blesteč v belini snega in ivja, ter oklepal bele ploskve travnikov in polj, kjer je mrgolelo hiš in plotov. Isto spodaj na dnu doline pa so se zglašale sence v temo.

Gospa Aashild je stopila iz hleva, zaprla vrata za seboj in postala malce zunaj v snegu. Vse naokrog je bilo belo in vendar je bilo še več ko tri tedne do adventa. Na Klemensov dan mraz — zima je torej zares v deželi. Kajpada, to se rado družijo s slabo letino.

Starka je globoko vzdihnila tja v puščobnost. Zopet zima in mraz in samota. — Nato je vze-la gembico in luč ter odšla proti hiši. Ozrla se je še enkrat okoli sebe.

Nekako na sredi pobočja so se prikazale iz gozda štiri črne pike. Štirje konjeniki — ost na kopju je zablistela v mesečini. Težko so se vzpenjali navkreber — odkar je bil zapadel sneg, še nihče ni bil prigazil gori. Mar so namenjeni semkaj?

Štirje oboreženeci. Kdor bi hotel k njej s pošteno mislijo, bi menda ne prihajal s takim spremstvom. Pomislila je na skrinjo, v kateri so bile spravljene njene in Bjornove dragocenosti. Ali naj se skrije v skedenj?

Pogledala je v zimo in pustila njo okoli sebe. Nato je stopila v hišo. Stara psa, ki sta ležala pred pečjo, sta začela opletati z repi po podnicah, mlade pa je

vzel Bjorn s seboj v gore. Razpihala je žerjavico v peči in določila drv, napolnila železni lonec s snegom ter ga pristavila k ognju. Nato je precedila mleko v leseno torilo in ga odnesla v shrambo poleg veže.

Aashild je odložila umazano, nebarvano raševino, ki je dišala po hlevu in potu, si nadela temno modro obleko in zamenjala modro ruto z belo zavijačo, ki jo je okoli glave in vratu nabrala v gube. Sezula je kosmate krznenke škornje in nataknila čevlje s srebrnimi zaponkami.

Nato se je lotila pospravljanja izbe — poravnala je pernice in krzno na postelji, kjer je Bjorn ležal čez dan, obrisala dolgo mizo in uredila blazine na klopih.

Gospa Aashild je stala pred pečjo in mešala kašo za večerjo, ko so zalajali psi. Zaslišala je topot konj na dvorišču, v vežo so stopili možje in eden izmed njih je sunil s kopjem v duri. Aashild je odstavila kašo, si pogladila obleko in s psoma ob strani šla odklepat.

Zunaj na dvorišču, svetlem od mesečine, so stali trije mladi možje in držali štiri zainjene konje. Tisti, ki je stal v veži, je veselo zaklical:

"Teta Aashild, ti sama si nam prišla odpirat! Teda moram reči: Ben trouve!"

"Nečak! Kaj si ti! Vračam ti pozdrav! Stopi v hišo, jaz pa medtem tvojim fantom pokažem hlev."

"Ali si sama na dvoru?" je vprašal Erlend. Šel je z njo, ko je fantom kazala pot.

"Ah, da, gospod Bjorn in hlapec sta odšla s sanmi v gore — poskusiti hočeta pripeljati domov nekaj krme, ki jo imamo spravljeno na planinah," je rekla Aashild. "Dekle pa nimam," je smejala se pristavila.

Kmalu nato so štirje mladi možje sedeli na vnanji klopi, s hrbtom obrnjeni k mizi, in opazovali starko, ki jim je tiho in vneto pripravljala malo prigrizka. Pogrnila je prt na mizo, postavila nanj prižgano luč ter prinesla sirovega masla, sira, medvedjo gnjat in visoko skladovnico tenkega, rahlega kruha. Iz kleti pod izbo je prinesla piva in medice, nato pa je stresla kašo v lepo leseno skledo in jih povabila, naj sedejo za mizo in sežejo po jedi.

"Malo je to za vas, mlade fante, se je zasmejala. "Skuhati moram pač še lonec kaše. Jutri bo že bolje — toda pozimi imam pečnico zapahnjeno, ako nimam peke ali ne varim piva. Malo nas je tu na dvoru, nečak, in jaz se pričnjam starati."

Erlend se je zasmel ter zmajal z glavo. Opazil je, da se njegovi hlapci vljudno in spoštljivo vedejo nasproti starki, česar še nikoli doslej ni bil opazil na njih.

"Teta, nenavadna ženska si. Moja mati je bila deset let mlajša od tebe in vendar je bila, ko smo bili zadnjič pri tebi, starejša videti kot ti nocoj."

"Da, Magnhildo je mladost kaj hitro zapustila," je tiho rekla gospa Aashild. "Odkod pa prihajaš?" ga je precej nato vprašala.

"Bil sem nekaj časa na nekem dvoru zgoraj v Lesji," je rekel Erlend. "Preskrbel sem si tamkaj stan. Ne vem, če ugaješ, kakšni opravki so me privedli v te kraje."

"Hočeš reči, ali vem, da si dal zasnuti hčer Lavransa Bjorgulfsona tu doli na Jorund-

gaardu?" je rekla gospa Aashild.

"Tako je. Dal sem na spodoben in časten način vprašati zanj. Lavrans Bjorgulfson pa je osorno odgovoril: ne! Ker pa se s Kristino nočeva dati siloma ločiti, ne vem boljšega sveta, kot da jo s silo odpeljem. Imel — imel sem tu v dolini ogleduha in vem, da bo njena mati po Klemensovem prazniku nekaj časa prebivala na Sundbju, in da je Lavrans z možmi odrinil proti fjordu, da spravijo zimske zaloge v Sil."

Gospa Aashild je nekaj časa molče sedela:

"Ta načrt, Erlend, moraš opustiti," je dejala. "Sicer pa tudi ne verjamem, da ti bo dekle rad volje sledilo, sile pa menda vendar ne boš rabil."

"Bo mi sledila, bo. Često sva že o tem govorila — sama me je večkrat naprosila, naj jo vendar odpeljem."

"Da je Kristina —!" se je začudila gospa Aashild. Nato se je zasmejala: "Zaradi tega se pa še ne smeš zanašati, da bo šlo dekle s teboj, ko boš prišel, da jo spomniš dane besede."

"O pač," je rekel Erlend. "Zamislil sem si pa tako, teta, naj bi ti sporočila na Jorundgaard, ali hoče priti Kristina k tebi v goste — za teden dni ali kaj takega, dokler bodo starši z doma. Tako bi mogla biti v Hamarju, še preden kdo opazi, da je pobegnila," je pojasnil.

Gospa Aashild mu je, venomer smehtaje se, odgovorila:

"Ali si pa tudi pomislil, kako se bova midva, gospod Bjorn in jaz, branila, ko pride Lavrans in naju pozove na odgovor zaradi svoje hčerke?"

"Sem," je rekel Erlend. "Bili smo štirje oboroženi možje, dekle pa je bilo voljno."

"Ne bom ti pomagala pri tem," je naglo rekla gospa Aashild. "Lavrans nama je bil dokaj let zvesto naklonjen — on in njegova žena sta poštena človeka in ne maram, da bi ju jaz pomagala varati ali spraviti dekle v sramoto. Pusti dekle pri miru, Erlend. Tudi bi ne bilo prezgodaj, ko bi tvoji sorodniki že zvedeli o tebi še kaj drugega kot samo to, da se vlačiš čez mejo in spet nazaj z ugrabljenimi ženskami."

"Govoriti morava na samem, teta," jo je kratko pozval Erlend.

Gospa Aashild je vzela luč, odšla v shrambo in zapahnila duri za seboj. Sedla je na skrinjo za moko; Erlend se je ustopil pred njo, zataknil roko za pas in zvišala gledal nanjo.

"Potem Lavransu Bjorgulfsonu tudi lahko poveš, da naju je Sira Jon z Gerdaruda poročil, preden sva nadaljevala pot na Švedsko, h gospe Ingebjorgi, Haakonovi hčerki."

"Tako," je rekla gospa Aashild. "Ali pa tudi veš, da vaju bo gospa Ingebjorg prijazno sprejela, če prideta tjakaj?"

"Potem Lavransu Bjorgulfsonu tudi lahko poveš, da naju je Sira Jon z Gerdaruda poročil, preden sva nadaljevala pot na Švedsko, h gospe Ingebjorgi, Haakonovi hčerki."

"Tako," je rekla gospa Aashild. "Ali pa tudi veš, da vaju bo gospa Ingebjorg prijazno sprejela, če prideta tjakaj?"

"Potem Lavransu Bjorgulfsonu tudi lahko poveš, da naju je Sira Jon z Gerdaruda poročil, preden sva nadaljevala pot na Švedsko, h gospe Ingebjorgi, Haakonovi hčerki."

"Tako," je rekla gospa Aashild. "Ali pa tudi veš, da vaju bo gospa Ingebjorg prijazno sprejela, če prideta tjakaj?"

"Potem Lavransu Bjorgulfsonu tudi lahko poveš, da naju je Sira Jon z Gerdaruda poročil, preden sva nadaljevala pot na Švedsko, h gospe Ingebjorgi, Haakonovi hčerki."

"Tako," je rekla gospa Aashild. "Ali pa tudi veš, da vaju bo gospa Ingebjorg prijazno sprejela, če prideta tjakaj?"

"Potem Lavransu Bjorgulfsonu tudi lahko poveš, da naju je Sira Jon z Gerdaruda poročil, preden sva nadaljevala pot na Švedsko, h gospe Ingebjorgi, Haakonovi hčerki."

"Tako," je rekla gospa Aashild. "Ali pa tudi veš, da vaju bo gospa Ingebjorg prijazno sprejela, če prideta tjakaj?"

"Potem Lavransu Bjorgulfsonu tudi lahko poveš, da naju je Sira Jon z Gerdaruda poročil, preden sva nadaljevala pot na Švedsko, h gospe Ingebjorgi, Haakonovi hčerki."

"Tako," je rekla gospa Aashild. "Ali pa tudi veš, da vaju bo gospa Ingebjorg prijazno sprejela, če prideta tjakaj?"

"Govoril sem z njo v Tunsbergu," je dejal Erlend. "Pozdravila me je kot ljubega sorodnika in se mi zahvalila, ker sem ji ponudil svoje usluge tukaj ali pa na Švedskem. Poleg tega pa mi je Munan obljubil, da mi bo zanj dal priporočilno pismo."

"Nadalje dobro veš," je dejala gospa Aashild, "da Kristina, čeprav dobiš duhovnika, ki vaju poroči, izgubi sleherno pravico do premoženja in dedščine po očetu. Zraven tega njeni otroci ne bodo tvoji zakoniti dediči. Negotovo je pa tudi to, ali jo bodo sploh smatrali za tvojo soprogo."

"Morda ne tu v domači deželi. Ravno zato pa se kanim zateči na Švedsko. Njen praded, Laurentius Lagmand, tudi ni bil drugače poročen z gospodično Bengto — nikdar nista dobila dovoljenja njenega brata, pa so jo vendar smatrali za gospo."

"A nista imela otrok," je rekla gospa Aashild. "Mar misliš, da bi moja sinova ne iztegnila rok po tvoji zapuščini, ako bi Kristina ostala vdova z otroki, o katerih bi se moglo dvomiti, so li zakonski ali ne!"

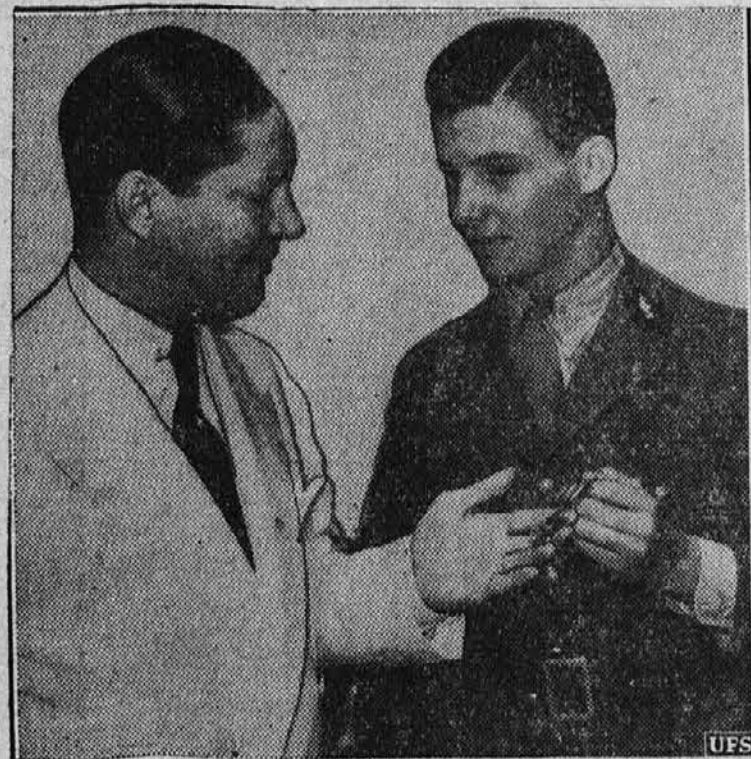
"Krivico delaš Munanu," je rekel Erlend. "Druge tvoje sinove malo poznam — vem, da nimaš povoda, misliti prijazno o njih. Toda Munan mi je bil vselej zvest sorodnik — rad bi videl, da bi se poročil; tudi snubil je zame pri Lavransu. Sicer pa morem otrokom, ki jih bova imela, podeliti dedščino in ime."

"S tem pa mater označiš za prešušnico," je rekla gospa Aashild. "Ne gre mi pa v glavo, kako se ta mehka duša, Jon Helgeson, drzne začeti spor s svojim škofom s tem, da te poroči zoper postavo."

"Bil sem poleti pri njem pri spovedi," je zamolklo rekel Erlend. "Teda mi je obljubil, da naju poroči, ako bi bila vsaka druga pot zaprta."

J. Robert Fish iz Springfield, Mass. razkazuje svojo iznajdbo. Pravi, da je iznašel raketo, katero bo že samo bučanje letala potegnilo nase. Kakor hitro bo brnenje letala doseglo to raketo, tedaj se ta obrne za njim s hitrostjo 900 milj na uro in bo gotovo zadela.

S francoskega bojišča se je vrnil v Charles Stehlin, ki je star komaj 18 let in je služil pri ameriskem oddelku v Franciji. Svojemu očetu kaže odlikovanje, ki ga je prejel za svojo "zvesto" službo, kot ambulančni voznik.

"Tako torej," je dejala gospa Aashild. "Težak greh si si nakopal, Erlend. Kristini je bilo dobro doma pri očetu in materi — dobra ženitev z lepim in poštenim možem iz dobre rodbine je bila dogovorjena zanj."

"Kristina sama pa mi je rekla," je dejal Erlend, "da si ti pravila, kako dobro bi se midva ujemala drug z drugim — in še to, da Simon Andersson ni zanj."

"Seveda sem pravila, seveda," je odsekala teta. "esa vsega nisem pravila v svojem življenju. Ne gre mi v glavo, kako si pri Kristini tako lahko dosegel, kar si hotel. Dostikrat se vendar nista mogla sestajati. In nikoli ne bi verjela, da je to dekle lahko dobilo."

"Sestajala sva se v Oslu," je rekel Erlend. "Kasneje je bila pri stricu na Gerdarudu. Od tamkaj je prihajala na sestanke v gozd." Pogledal je v tla in rekel čisto tiho: "Bila je vsa moja tam zunaj —"

Predsednik Roosevelt je imenoval kot uradnega trgovskega in kulturnega posredovalca med ameriškinimi republikami Nelson Rockefellerja, ki je sin John D. Rockefellerja, ml.

Gospa Aashild je planila pokonci. Erlend je še globlje sklonil glavo.

"In pozneje — ali sta si bila še vedno dobra?" je nevarno vprašala gospa.

"Da," se je mehko in trepetaje nasmehnil Erlend. "Bila sva si

tudi pozneje dobra. In ni bilo tako neznosno — vendar kriva. Teda je hotela, da odpeljem — ni se marala ti k sorodnikom —"

"Toda ti nisi hotel?"

Dalje prihodnje

Londonski gasilci gase na razvalinah poslopja, kot ga so razdejale in zažgale nacistične bombe v prvem letu napadu na London. To je slika samo enega poslopja iz številnih, ki so bila porušena v istem času.

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HENDERSON

HRANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVENUE

POZOR - - - POZOR

KADAR želite poslati denar v Jugoslavijo in Italijo vsaka pošiljatev je garantirana;
KADAR rabite krstni ali rojstni list iz starega kraja ali imetja v starem kraju;
KADAR potrebujete notarske listine ali notarski podpis;
KADAR želite napraviti prošnjo za prvi ali drugi državljanski papir, se vedno obrnite na

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave. v Slov. Nar. Dom.

V BLAG SPOMIN
TRETJE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA NEPOZNANEGA
SOPROGA IN OČETA

Vincent Savnik

ki nas je za vedno zapustil dne
9. septembra 1937

Ljubi soprog in dragi oče! Prezgodaj si nas zapustil. Ni ga dneva ne noči, da ne bi bil nam pred očmi. Zastonj te iščejo naše oči, tebe le od nikoder ni. Ede na tolažba nam je, da se zopet enkrat snidemo.

Počivaj mirno, ljubi oče,
počivaj dragi moj soprog,
za vse trpljenje tu na zemlji,
v nebesih naj ti plača Bog.

Žalujoči ostali:

SOPROGA IN OTROCI.

Cleveland, O. 9. sept. 1940.